

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7CoCsp/48/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120255743
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mária Kašíková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:6120255743.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako odvolací súd v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Márie Kašíkovej a členov senátu Mgr. Františka Dulačku a JUDr. Jany Kotrčovej, v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, právne zastúpený: Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 53 255 739, proti žalovaným: 1/ G. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. X, . N. K. a 2/ S. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. X, N. K., o zaplatenie 3.478,04 € s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Martin, č.k. 6Csp/37/2020-143 zo dňa 05.08.2020, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalovaným v rade 1/ a 2/ voči žalobcovi **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu zamietol a žalovaným v rade 1/, 2/ priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Žalobu zamietol pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie, keď vychádzal zo zistenia, že právny predchodca žalobcu N. N., M. uzatvorila s právnym predchodcom žalovaných dňa 2.4.2015 zmluvu č. 5070532435, na základe ktorej mu poskytol peňažné prostriedky. N. N., M. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 17.12.2018 postúpila pohľadávku na žalobcu. Postúpenie pohľadávky je neplatným právnym úkonom v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ), keď právnym predchodcom neboli dodržané zákonné podmienky pre predčasné zosplatenie spotrebiteľského úveru, a to v zmysle § 53 ods. 3 OZ a žalobca neunesol dôkazné bremeno a ani nepreukázal, že výzvy o omeškaní so splácaním pohľadávky boli skutočne aj odoslané žalovaným, t.j. že boli dané na poštovú prepravu alebo iným spôsobom sa mohli dostať do dispozičnej sféry žalovaných, najmä, ak žalovaní doručenie výziev robili sporným. Z fikcie doručenia by mohol vychádzať v súlade so všeobecnými obchodnými podmienkami, ale len za predpokladu, že by bol žalobcom preukázaný deň odoslania zásielky žalovaným. Žalobca však preukázal len účinné doručenie oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru (4.12.2017). Preto vyhlásenie mimoriadnej splatnosti bolo predčasné, keďže nebol dodržaný postup podľa § 53 ods. 9 OZ. Banka tak postúpila žalobcovi pohľadávku bez toho, aby úver nadobudol mimoriadnu splatnosť pred termínom konečnej splatnosti. Pokiaľ nebola platne vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru, nie je možné urobiť záver o tom, že by bol predmetný úver ku dňu postúpenia splatný. Splatnými sa mohli stať len jednotlivé splátky úveru, so zaplatením ktorých boli žalovaní v omeškaní. Právny predchodca žalobcu však mohol postúpiť pohľadávku zo spotrebiteľského úveru len so všetkými právami s ňou spojenými. Pre platné postúpenie pohľadávky musia byť splnené aj pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere, ktoré v danom prípade neboli splnené. Neobstojí námietka žalobcu o nemožnosti dlžníka domáhať sa neplatnosti postúpenia, nakoľko podľa § 525 ods. 2 OZ nemožno

postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu, ako je to aj v tomto prípade. Navyše, postupovaná pohľadávka z dôvodu neplatného vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru v žalobou uplatňovanom rozsahu ani fakticky neexistuje. O trovách konania rozhodol s poukazom na ustanovenie § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP).

2. V zákonom stanovenej lehote proti rozsudku podal odvolanie žalobca. Má za to, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. V konaní opakovane tvrdil, že žalovaní boli pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti úveru vyzývaní k úhrade omeškaných splátok úveru a taktiež boli postupcom upozornení na možnosť uplatnenia práva podľa § 565 OZ. Napriek uvedenému, pre úplnosť uvádza, že aj v prípade, ak by žalovaní boli na uplatnenie práva podľa § 565 OZ upozornení len v podaní zo dňa 23.11.2017 (t.j. v podaní o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru), tak v zmysle odbornej literatúry je takéto vyhlásenie mimoriadnej splatnosti v plnom súlade s § 53 ods. 9 OZ, ak je spotrebiteľ v tomto podaní upozornený na uplatnenie tohto práva v lehote nie kratšej ako 15 dní do doby, do ktorej má pohľadávku zaplatiť. Poukázal na komentár Občianske právo s vysvetlivkami, 1. až 4. zväzok. Bratislava: Iura Edition spol. s r.o., PLANK K. a kol. 2009., 1900 s. ISBN 80-88715-07-5. Z uvedeného vyplýva, že podľa § 53 ods. 9 OZ nepredpokladá samostatné predchádzajúce písomné upozornenie na uplatnenie tohto práva. Dodávateľ preto môže spotrebiteľa upozorniť na uplatnenie tohto práva aj priamo v podaní, ktorým si toto právo uplatňuje. V posudzovanom prípade postupca využil svoje oprávnenie zosplatiť pohľadávku a podaním zo dňa 23.11.2017 upozornil žalovaných, že si toto právo uplatňuje a zároveň žalovaných týmto vyzval v lehote 15 dní k dobrovoľnej úhrade pohľadávky, t.j. k zosplateniu úveru reálne prišlo márnym uplynutím lehoty na zaplatenie podľa § 53 ods. 9 OZ. Preto považuje za nesporné, že pohľadávka bola splatná a v súlade s § 17 ods. 1 a nasl. zákona č. 129/2010 Z.z. postúpená na žalobcu, pričom na základe uvedeného považuje svoju aktívnu legitimáciu v konaní za preukázanú. Navrhuje napadnutý rozsudok zmeniť tak, že sa vyhovie žalobe, prípadne rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na nové konanie. Zároveň si vyčíslił trovy odvolacieho konania.

3. Žalovaní v rade 1/, 2/ k odvolaniu žalobcu uviedli, že napadnutý rozsudok považujú za zákonný a správny, keď tento vykonal dokazovanie a svoje rozhodnutie aj náležite odôvodnil, a to najmä v bode 16. Z uvedeného vyplýva správne konštatovanie súdu prvej inštancie, že žalobca nepreukázal, že by N. N., M. odoslala, resp. doručila žalovaným výzvu na splnenie dluhu, s ktorým boli v omeškaní dlhšie ako 90 dní. Podmienky podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách, za splnenia ktorých môže banka postúpiť svoju pohľadávku inému subjektu, sú z povahy veci podmienkami, bez splnenia ktorých k postúpeniu prísť nesmie. Nerešpektovanie takejto úpravy má potom za následok neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky pre rozpor so zákonom. Navrhujú napadnutý rozsudok potvrdiť ako zákonný a priznať im trovy odvolacieho konania.

4. Krajský súd v Žiline, ako odvolací súd podľa § 34 CSP po zistení, že odvolanie podala sporová strana proti rozsudku, proti ktorému je prípustné odvolanie, a to v zákonnej lehote (§ 355 ods. 1, § 359, § 362 ods. 1 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) preskúmal napadnuté rozhodnutie v intenciách § 379 a § 380 CSP a rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP.

5. Súd prvej inštancie správne posúdil nedostatok aktívnej vecnej legitimácie žalobcu, keď tento neunesol dôkazné bremeno, či boli splnené podmienky na postúpenie pohľadávky podľa § 92 ods. 8 prvá veta zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách v znení účinnom v čase postúpenia pohľadávky dňa 17.12.2018 (ďalej len ZoB). Nesplnenie predpokladov na postúpenie pohľadávky v zmysle citovaného ustanovenia náležite odôvodnil v bode 16. odôvodnenia napadnutého rozsudku a odvolací súd v zmysle § 387 ods. 2 CSP na toto odôvodnenie poukazuje a v plnom rozsahu sa s ním stotožňuje. Na zdôraznenie správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolací súd poukazuje na niektoré ďalšie skutočnosti.

6. Podľa § 92 ods. 8 ZoB, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu.

Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

7. K odvolacej námietke, že boli splnené podmienky na postúpenie pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 ZoB, okrem odôvodnenia rozhodnutia súdom prvej inštancie odvolací súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1 Cdo 147/2017 zo dňa 24.4.2018, ktoré bolo publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu SR pod Rc 60/2018, v ktorom konštatoval: „V prípade, ak by neboli splnené podmienky podľa § 92 ods. 8 prvá veta ZoB pri postúpení bankovej pohľadávky na nebankový subjekt, jednalo by sa o postúpenie v rozpore so zákonom (v tomto prípade so zákonom o bankách), kedy je postúpenie pohľadávky v zmysle § 525 ods. 2 OZ vylúčené/zakázané. Išlo by teda o neplatný právny úkon v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka.“ Podotkol, že „Aj keď je uvedené ustanovenie § 92 zákona o bankách systematicky zaradené do štrnásťtej časti právneho predpisu s názvom Bankové tajomstvo, nemožno len na základe tohto zaradenia bez ďalšieho usudzovať, že zákonodarca pri úprave postúpenia pohľadávky bankou na nebankový subjekt, mal zámer riešiť výlučne len otázku ne/porušenia bankového tajomstva. Pokiaľ by bolo uvedené cieľom, nič by nebránilo tomu, aby to v znení zákona výslovne uviedol [napr. porovnaj novelu zákona o bankách účinnú od 1. januára 2017 (zákon č. 299/2016 Z.z.) - sprísnenie pravidiel pre postúpenie pohľadávok bánk zo spotrebiteľských úverov a úverov na bývanie podľa osobitného predpisu]. Podmienky platného postúpenia pohľadávky banky a podmienky možnosti prelomenia bankového tajomstva sa vzájomne nevylučujú, ale práve naopak sa prekrývajú.“

8. V rozhodnutí Najvyššieho súdu SR sp.zn. 7Cdo/26/2017 zo dňa 28.3.2018 bol prijatý záver, že „Ak zákonným dôsledkom rozporu právneho úkonu (nerozhodno či obsahu úkonu alebo len jeho účelu) so zákonom je v sfére súkromného práva jeho neplatnosť, podľa názoru dovolacieho súdu neexistuje prakticky žiadny priestor pre inú interpretáciu úpravy rozhodnej aj pre výsledok konania v prejednávanej veci než tú, že podmienky podľa § 92 ods. 8 vety prvej zákona o bankách, za splnenia ktorých môže banka postúpiť svoju pohľadávku inému subjektu, sú z povahy veci podmienkami, bez splnenia ktorých k postúpeniu prísť nesmie (je zakázané). Nerešpektovanie takejto úpravy má potom za následok neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky pre rozpor so zákonom (§ 39 O. z.).“

9. V rozhodnutí Najvyššieho súdu SR sp.zn. 1 Cdo/234/2018 je konštatované, že: „Je absolútne nemysliteľné a nelogické a v konečnom dôsledku aj priečiace sa ZoB, ak by banky postupovali „živé úvery“ na akýkoľvek iný subjekt, ktorý nespadá v zmysle ZoB pod dohľad Národnej banky Slovenska.“

10. Právny predchodca žalobcu N. N., M. ako veriteľ dňa 2.4.2015 uzavrel Zmluvy o splátkovom úvere Spotrebný úver na Čokoľvek č. N. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX s S. N. (právnym predchodcom žalovaných) ako dlžníkom, na základe ktorej sa právny predchodca žalobcu zaviazal poskytnúť dlžníkovi úver vo výške 2.000 €, ktorý sa dlžník zaviazal vrátiť v 108-ich mesačných splátkach po 39,91 € splatných k 28. dňu v kalendárnom mesiaci, prvá splátka 28.5.2015 a posledná splátka dňa 28.4.2024. Dlžník S. N. zomrel dňa X.XX.XXXX a v zmysle Osvedčenia o dedičstve sp.zn. 18D 720/2015 zo dňa 23.6.2016 pohľadávku spoločnosti N. N. M. voči porúčiteľovi vzniknutá z titulu Zmluvy o splátkovom úvere Spotrebný úver na Čokoľvek č. N. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 2.4.2015so zostatkom ku dňu smrti 1.966,03 € nadobúdajú žalovaní v rade 1/ a 2/ každý v polovici.

11. Žalobca predložil výzvu zo dňa 19.08.2016, ktorá mala byť adresovaná žalovanému v rade 1/ na zaplatenie omeškanej splátky 340,78 Eur s príslušenstvom do 15 dní od doručenia výzvy (č.l. 90). Rovnako predložil výzvy zo dňa 5.10.2017 adresované žalovaným v rade 1/ a 2/ na zaplatenie dlžnej sumy 960,84 Eur do 15 dní od doručenia výzvy, s poučením, že v opačnom prípade je banka oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť. Žalobca však neuniesol dôkazné bremeno, že skutočne predmetné výzvy žalovaným v rade 1/ a 2/ boli doručené a rovnako nepredložil žiaden doklad o tom, že tieto výzvy žalovaným odoslal na poštovú prepravu alebo že ich doručoval iným spôsobom a ako už súd prvej inštancie konštatoval doručenie predmetných výziev žalovaní urobili sporným. Vzhľadom na uvedené

nepreukázal, že boli splnené podmienky na vyhlásenie mimoriadne splatnosti zakotvené v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka (Ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.) Z týchto dôvodov nemohlo dôjsť k platnému vyhláseniu mimoriadnej splatnosti listom zo dňa 23.11.2017, ktorým právny predchodca žalobcu vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 23.11.2017 a vyzval dlžnú sumu 2.815,57 € uhradiť do 15 dní od prevzatia výzvy. Obaja žalovaní si prevzali listinu dňa 4.12.2017.

12. Splnenie podmienky upozornenia 15 dní vopred pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti nie je možné vyvodiť z listiny zo dňa 23.11.2017, ktorou právny predchodca vyhlásil mimoriadnu splatnosť celého dlhu, ako to tvrdil žalobca v odvolaní. Uvedenou listinou právny predchodca vyhlásil mimoriadnu splatnosť ku konkrétnemu dňu 23.11.2017, ktorý deň je totožný s písomným vypracovaním predmetného vyhlásenia a zároveň vyzval žalovaných k úhrade celého dlhu do 15 dní. Teda žalovaných v zmysle § 53 ods. 9 OZ neupozornil vopred v lehote 15 dní o uplatnení práva vyhlásenia mimoriadne splatnosti pred dňom 23.11.2017, ku ktorému dňu bola mimoriadna splatnosť vyhlásená.

13. Vychádzajúc z uvedeného súd prvej inštancie bode 16. odôvodnenia správne konštatuje, že nebola splnená podmienka na postúpenie pohľadávky, keď písomná výzva banky dlžníkovi je prvým predpokladom pre cesiu bankovej pohľadávky alebo jej časti na inú osobu. Jedná sa o zákonnú špeciálnu podmienku, ktorá musí byť splnená v prípade postúpenia pohľadávky banky na tretiu (nebankovú) osobu, nakoľko zákon o bankách je špeciálnym predpisom vo vzťahu k Občianskemu zákonníku. Teda, aby mohol právny predchodca žalobcu postúpiť celú pohľadávku z úveru na žalobcu, musel najskôr platne vyhlásiť mimoriadnu splatnosť dlhu (aj budúcich pohľadávok), aby bol tento dlh celý splatný, nakoľko ako už bolo vyššie citované z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1 Cdo/234/2018, banky nemôžu na nebankový subjekt postupovať „živé úvery“.

14. Vzhľadom na nedôvodnosť odvolacích námietok žalobcu odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil, a to vrátane súvisiaceho výroku o trovách konania, ktorý nebol osobitne napadnutý odvolaním.

15. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 aplikujúc ustanovenie § 255 ods. 1 CSP, keď žalovaní v odvolacom konaní mali plný úspech, preto im priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v plnom rozsahu. O výške týchto trov bude rozhodnuté samostatným uznesením súdom prvej inštancie po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozsudku (§ 262 ods. 2 CSP).

16. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
 - b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
 - c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
 - d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
 - e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
 - f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.
- (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok dovolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok dovolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)